

Uthamra gårds historia

Del 2

Text: Eva Kristiansson

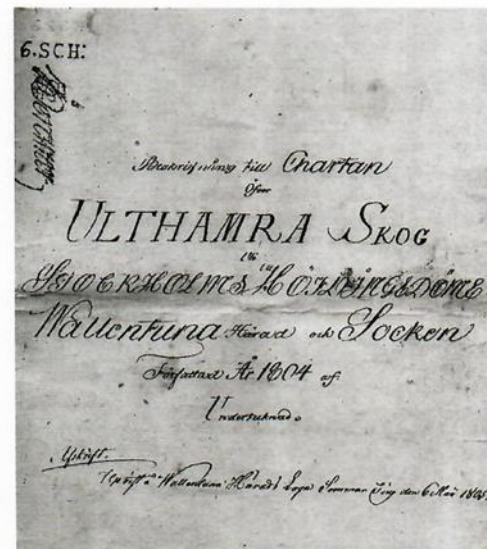
Uthamras historia fram till omkring år 1800 – del 1 – finns i Vallentuna Förr och Nu från maj 2004. En by hade sannolikt etablerats redan under järnåldern för cirka 1500 år sedan. Gravfältet med ett 70-tal kända gravar nära bebyggelsen tyder härpå. Jordböcker och andra dokument från medeltiden anger tre gårdar i byn. Namnet Uthamra syftar troligen på en höjd vid Vallentunasjön. Markerna finns på båda sidor av Vallentunasjön, utmarker i öster och åkrar och ångar väster om sjön.

Gårdens ägare

Framtidigt 1800-tal är det många byten av ägare och brukare av Uthamra. Så småningom kommer tidiga släktingar till mig in som arrendatorer och ägare till gården. Det sena 1800-talet och 1900-talets historia är förknippad med många personliga minnen, och i skuggan av en stor lön på gårdsplanen sitter jag och tänker tillbaka på när jag var liten, då det var liv och rörelse av djur och människor på gården. Jag tycker mig höra hur hästarna kommer travande med en höskrinda efter sig. Det sitter en flicka i hölasset. Det gnisslar och skramlar, när seldon och skaklar följer hästens rörelser. Ekipaget svänger uppför bron och in på logen. Det är varmt och dammigt därinne, men det luktar gott av torr hö. För mitt inre ser jag även en äldre man med grått skägg och bredbrättad hatt vandra under äppelträden. Var det manne han som planterade lönnarna. Han dog några månader efter min födelse, så jag fick aldrig tillfälle att tala med honom. Han hette Verner Eneroth och var född 1863 och gifte sig med min mormor. Han kom från Seneby gård i Vada socken på 1880-talet till Uthamra som hans morfar Johan Nilsson innehaft.

I beskrivningen till en laga skifteskarta för Uthamra år 1804 står Anders Mattsson och Nils Mattsson som jordägare och utjorden innehas av Anders Jansson och Erik Jansson. Nils Mattsson och Erik Jansson har undertecknat dokumentet med sina bomärken. År 1831 köper Nils Mattsson Säby utjord för 2 000 riksdaler banko. Fram till 1857 står Johan Nilsson, son till Nils Mattsson, som ägare till Uthamra. Han dör detta

år och hans båda döttrar ärver honom. Den ena Johanna Wilhelmina är gift med Anton Eneroth på Seneby. Den andra, Kristina Matilda, är då ogift men äktar senare Wilhelm Wallenius och får en son, Hugo Agaton. År 1864 köper Kristina Matilda och hennes man systems del i Uthamra för 18 250 riksdaler. År 1866 dör Matildas man Wilhelm Wallenius och Matilda gifter så småningom om sig med Erik Gustaf Löfvén. Därefter tycks Matildas son Hugo Agaton ha ägt gården. År 1875 säljs gården på exekutiv auktion för 28 250 kronor till handlanden Hugo Aplanius. År 1886 får Hugo Agaton Wallenius lagfart och år 1887 söker Anton Eneroth lagfart.

Avskrift av "Beskrifning till Chartan öfver Uthamra Skog" från 1804.

Antons bror Verner Eneroth gifter sig 1905 med Karolina Johansson, född 1858. Hon kom från Helgö gård i Frösunda socken och hade en dotter Signe Pettersson, född 1884, som flyttade till Uthamra 1907. År 1919 skrivs ett arrendekontrakt med Birger Åkerberg, född 1888, från Vivelsta gård i Markims socken. Han hade samma år gift sig med Signe. Birger och Signe blev sedan mina föräldrar. När Verner dör blir Karolina ägare. Efter hennes död ärver Signe halva gården och tillsammans med Birger löser de in den andra halvan från Eneroths släkt. 1944 arrenderar jag och min bror Börje gården av pappa Birger. År 1946 gifter jag mig med Karl Kristiansson och där- efter blir Börje ensam arendator till 1960. När mamma Signe avlider 1959 köper jag och min syster Maj gården för 225 000 kronor. År 1964 köper jag Majs del för 125 000 kronor och efter min make Karls död 1969 är jag ensam ägare.

Birger Åkerberg

Signe Åkerberg

Ägora

Uthamras ägor är sedan länge långsträckta på båda sidor av Vallentunasjön. Utmarkerna på östra sidan av sjön var skogsbväxta och sluttade brant ner mot sjökanten. År 1907 sålde Verner Eneroth strandområdet på denna sida till Täby AB. I detta område finns idag Uthamravägen.

Markerna med åker och äng ligger väster om Vallentunasjön i nord-sydlig riktning som kartbilden i artikelns inledning visar. Varje plats eller äga hade ett karakteristiskt namn, ett så kallat smånamn, av stor praktisk betydelse på gården. Dessa namn är ofta inte dokumenterade på kartor och annat och är på väg att falla i glömska. Några smånamn inom Uthamra ges nedan:

- *Baran* är ett brant berg söder om gårdsbebyggelsen
- *Sjögårdet* sträcker sig söderut i närheten av Baran
- *Sjöstugan* finns i närheten av Baran
- *Trekanten* är en åker med karakteristisk form
- *Lagårdsgårdet* ligger nära ladugården
- *Säbergsgårdet* har namn efter båtsman Säberg
- *Norrgrind* ligger nära Kragsta
- *Norrängen* finns i markernas norra delar
- *Kattgårdet*, en fortsättning av Norrängen, är stenig och mager
- *Kohagen*
- *Björnan* ligger nära ett skogsparti
- *Syltan* är en äng
- *Långåker* är långsträckt

- *Långbacken* är skogsmark
- *Rävdalen* är en åker
- *Jämmerdalen* är en liten inäga i skogen
- *Oxhagen* är skogsmark
- *Byängen* ligger norr om Grävelsta
- *Grävelstagårdet*
- *Lövsundsgårdet*

Grävelsta låg tidigare omsluten av Uthamra ägor troligen beroende på att det under senare delen av 1800-talet var en och samma ägare till Uthamra, Säby och Grävelsta. Under senare år har gårdarna Gällsta och Grävelsta fått nya ägare och i samband därmed har gjorts byten, så att Uthamras ägor ligger något mera samlade.

Byggnaderna

Huvudbyggnaden på Uthamra byggdes troligen år 1886 av Verner Eneroth. En äldre parstuga på samma plats byggdes eventuellt in i huset som liknade Senebys huvudbyggnad. Stommen av stående timmer reveterades utvändigt. Taket var lagt med tegel som omkring 1930 byttes mot plåt. Nedre våningen hade sex rum och kök och övre våningen tre rum, hall och kök. På båda våningsplanen fanns en glasveranda mot öster. Till nedre våningen fanns en köksingång. Huset värmdes med en vedspis i köket och kakelugnar i rummen. Vedspisen byttes på 1950-talet till en Agaspis. I övre hallen fanns en vedkamin. I början av 1940-talet blev en oljekamin insatt på nedre planet framför kakelugnen i nordvästra rummet som kallades förmaket. I januari 1962 brann huvudbyggnaden och har inte blivit återuppförd.

Flygelbyggnaden är från senare delen av 1700-talet eller tidigt 1800-tal. Den har en stomme av liggande timmer och tegeltak. Nedre planet har tre rum och kök. På övre planet finns två rum. År 1964 gjordes en renovering, varvid bakugnen revs och en ny skorsten murades och vatten och avlopp drogs in. År 1975 gjordes ett nytt tak, grunden grävdes ut och nya golv lades in, ett badrum inreddes, trappan till övervåningen byttes och alla elledningar drogs om. En förstukvist byggdes som liknar en tidigare och hela huset målades med Falu rödfärg.

Visthusboden mitt emot flygelbyggnaden är troligen från 1700-talet, byggd i liggande timmer och har tegeltak. Nedre planet har två rum vid vardera gaveln. I mittdelen finns ett utrymme med portar och sju fönster skyddade av grova järnstänger. Golvet är lagt av halva stockar. På övre planet finns ett magasin för spannmål. Visthusboden är målad med Falu rödfärg.

Övriga byggnader för hushållet på gården är bryggshuset som även rymde en bakugn. Det fanns en pannmur som eldades med ved för värmning av tvättbyket. Bryggshuset har senare renoverats och gjorts beboeligt. Tre källare har funnits, varav två återstår. Den ena är överbyggd av en verkstad och den andra har takvalv av tegel.

På södersidan av visthusboden fanns ett dass med två rum, varav det ena hade två fjölar och det andra en fjöl. På 1940-talet förnyades dasset och kom att ligga närmare boningshuset.

År 1929 byggde mormor Karolina ett nytt höns- och fårhus söder om huvudbyggnaden, varvid ett äldre hus för samma ändamål revs. Väster om det nya höns- och fårhuset låg tidigare en gårdssmedja som förföll och revs på 1930-talet.

Uthamra gård sedd mot öster. Bilden är från 1940-talet.

Ladugården byggdes 1898 i natursten med tjocka murar. Enligt ett arrendekontrakt från 1909 rymde det 28 kor och fyra svin. Stallet i den södra delen hade plats för sju hästar och två par oxar. Dubbelportar finns både till ladugårdsdelen och till stallet. Ovanpå fanns en höskulle med väggar av liggande grova plank, så kallade skiftesverk. Här förvarades hö till djuren. Hela byggnaden är ungefär 34 meter lång och 12 meter bred. Höskullen har två portar, en på varje gavel. Den södra än inkörspart och en bro leder upp till den. Taket var lagt med spån men ersattes med tegel och senare med plåt. År 2006 har en ny elinstallation gjorts.

I vinkel med ladugården ligger vagnslidret, cirka 17 meter långt och 8 meter brett. Det är byggt samtidigt med ladugården 1898. Logen låg ett stycke från övriga ekonomibyggnader, i kanten av Långbacken. Den var cirka 47 meter lång och 12 meter bred och var avsedd för spannmål och tröskning. Det gick en körbana genom logen från gavel till gavel. Den var byggd i grov plank, taket var av tegel och senare av plåt. Ytterväggarna var rödmålade. Logen rasade år 1970 och är nu helt borttagen.

Inom området för befintliga byggnader finns också rester från en tidigare bebyggelse, sannolikt från de tre gårdar som enligt den geometriska jordeboken från 1630-talet bildade byn Uthamra.

Livet på gården

Morfar Verner Eneroth hade en arrendator som skötte gården. Själv ägnade han sig åt trädgården, där han planterade olika träd, äpplen, päron, plommon, körsbär, svarta och röda vinbär och olika sorters krusbär. Han hade också sparrisängar, driv-

bänksodling och biodling. Produkterna såldes på orten men även i Stockholm på Hötorget.

Mamma och pappa drev själva jordbruket och mormor och morfar flyttade till övervåningen när mamma och pappa gifte sig år 1919. En syskonskara på fyra barn föddes, Maj år 1920, Åke 1921, Eva 1922 och Börje 1924.

Efter morfars död 1923 blev mormor ensam på övervåningen och min syster Maj och jag flyttade upp till henne. Maj fick sova bredvid mormor i den stora sängen och jag fick en "dragspelsäng" inköpt på auktion. När den sköts ihop, blev det en stol. Det visade sig snart att jag fått sängkamrater som attackerade mig på nätterna. Det var vägglöss. Sängen åkte ut och eldades upp. Jag fick i stället en järnsäng med resårbottnen, som gnisslade så snart jag rörde mig. Jag fick ideliga tillsägelser att ligga stilla. Sängen fick plats intill en yttervägg med ett litet fönster med en tapetklädd lucka på insidan. Från luckan kunde jag ta del av livet kring huset och på gården. Sparvarna kvittrade i vildvinet på söderväggen, arbetsfolket var på väg in i huset till frukosten, tuppen gol och hönorna kacklade.

I höns huset hade mormor förutom höns en kätte med får. Hon kardade och spann ullen från dem och stickade bland annat strumpor. På julafton fick varje arbetskarl ett eller två par varma strumpor. Ibland skickades ull till Arvika Ullspinneri och tillbaka kom filter och garn i olika färger. När mormor ville ha en höna för att koka i grytan bad hon Harry att nacka en höna i hönsgården. Harry Edlund från Lindö gård var tillsammans med Signe Olsson verksamma på Uthamra under en längre tid.

Pappa var vad som kallades en hästkarl och hade gjort tjänst vid kavalleriet. Han var en fysiskt mycket stark person

och ansågs kunna lyfta en häst. Mjölken förvarades i 50-litersflaskor och när en sådan skulle flyttas från ladugården till mjölkbryggan vid vägen samarbetade vanligen två personer. Pappa kunde ta två flaskor, en i varje hand och hiva upp dem på bryggan. Hans favorithäst var en ardennerhingst som hette Albino. På sommaren red han ner till badstranden vid Vallentunasjön och ut i vattnet, där hästen gjorde simtag med pappa kvar på ryggen. En gång var han på väg över isen med ett mjölklass. Isen brast men pappa lyckades först dra upp hästen och sedan släden.

Mamma svarade för att det fanns mat på bordet tre gånger dagligen. På sommaren anlätades extra folk för skörden, upp till fem personer utöver stalldrängen Harry. Vid tillagningen av mat hämtades mycket från olika platser utanför köket. I jordkällaren fanns inläggningar, saft och liknande, även mjölk i vida bunkar som gjorde det möjligt att skumma grädden ovanpå. Kött, fläsk, sill och mjöl fanns i visthusboden, där det också fanns ett isskåp, som var plåtklätt på insidan. Isen lades överst i ett fack och smältvattnet rann ner på yttersidorna och höll det som fanns innanför kallt. Isen sågades upp från sjön under vintern och förvarades under den varma säsongen i isstackar där isblocken begravdes i stora mängder sågspån. Det fanns två isstackar på gården, en för kylning av mjölken och en för hushållet.

Vatten till hushållet fanns i en vattentunna i köket, som fylldes på från en brunn i trädgården. Vattnet hinkades upp med hjälp av en lång stör med krok i ändan. Med två fyllda hinkar tog vi oss längs grusgången in i köket och tömde vattnet i tunnan. Först i början av 1940-talet fick vi vatten indraget, sedan en brunn borrats några meter utanför köket. Ved för uppvärmning av köksspis och kakelugnar fick också hämtas och transporteras in i huset.

Det var självklart att vi barn skulle hjälpa till med sysslor på gården. En uppgift var att gå med kaffekorg till dem som arbetade på åkrarna. Det var roligt. Kaffet hölls varmt i flaskor som lindades med papper och stoppades i en yllesocka. Att ta emot hö på skullen var tungt, dammig och stickigt. Sädskärvarna på logen var lättare att handskas med.

Ibland kom hantverkare till oss och gjorde arbeten. I brygghuset fanns ett rum för sadelmakaren, som skötte om seldonen. Spännen och olika sammanbindningar lagades och smordes. Sadelmakaren stannade vanligtvis i flera dagar.

Eva Åkerberg (Kristiansson) och Harry Edlund med två av gårdens hästar.

Bakugnen var byggd i sten och eldades i bagarstugan som ingick i brygghuset. När det var bak hjälpte Selma Jansson till. Det bakades spisbröd, runda kakor med hål. De hänges upp på stänger för att torka. Därefter bakades surlimpor och skorpor. Det nybakade brödet travades ner i en stor lår i visthusboden.

Tvätten i hushållet kunde ta två eller tre dagar. Signe Ols-son och Selma Jansson var våra tvätterskor. En dräng körde fram vatten i 50-litersflaskor. Tvätten lades i blöt kvällen innan. Andra dagen värmdes vattnet i pannmuren. Därefter började bearbetningen av tvätten med såpa och rotborstar på tvättbrädor, först hos den ena och sedan hos den andra. Vit-tvätt som lakan tvättades först och därefter kulörttvätt och

sist blåkläder. Vår hjälp Signe som gick runt och tvättade på många gårdar sade när hon blev äldre: "Hur skall ni klara er när jag inte orkar längre"? Men utvecklingen kom ifatt henne och hon fick uppleva de elektriska tvättmaskinerna.

Innan mjölkmaskinerna kom till gården var det först en ladugårdskarl som skötte mjölkningen. Så småningom övertog Signe mjölkningen. De stora 50-litersflaskorna stod utanför ladugårdsdörren och fylldes på efter hand. All mjölk filtrerades och uttjänta filter blev sedan deliktess för ladugårds-katten. När mjölkningen var klar, väntade gårdens mjölk-kunder med sina mjölk-kannor och fick två eller tre liter levererade direkt. De fyllda 50-litersflaskorna ställdes i en bassäng med is för att kylas. Därefter placerades flaskorna på mjölk-pallen där de hämtades av mjölk-bilen för transport till Mjölkcen-tralen i Stockholm. Från Mjölkcen-tralen fick vi sedan i retur smör och ost med mera. Även posten kom med mjölk-transporten, innan vi fick en brev-bärare.

Stallet och hästarna sköttes av Harry Edlund. Han kom till oss när han slutat skolan och var kvar på Uthamra så länge som vi hade djur. Han var kvar efter det att pappa på 1940-talet skaffat en traktor av märket Munktell. Den hade järnhjul och avlastade både karl och häst från mycket tungt arbete, men Harry lärde sig aldrig köra den.

I logen som låg på andra sidan vägen ett stycke från övriga ekonomibygnader fanns spannmål, ett tröskverk och en elektrisk kvarn, där gröpe maldes till djuren. Halmen efter trösk-ningen samlades i stackar och användes till att strö under djuren.

Skogen fick bidra med virke för reparationer och vedbrand. Skogvaktaren inkallades för att "bläcka" träd som skulle fällas. Efter avverkning- en kördes virket till en såg och önskade dimensio- ner sågades upp. För vedbrand användes träd vid åkrarna eller annat som rensats bort. Det behö- vdes bra ved för att få upp tillräcklig värme till ex- empel vid bakning. Under andra världskriget blev

ved en handelsvara för gården. Den behövdes i Stockholm där kriget stoppat tillgången på kol och koks.

Mormor dog i maj 1934. Mormor och morfar hade testamenterat halva gården till mamma och den andra halvan skulle köpas kontant. Det blev ett bekymmer att skaffa fram kontanter. Då var det besvärligare att låna, men de lyckades få någon att gå i borgen. Senare fanns problemet att få pengar till räntor och amorteringar. Genom att få igång försäljningen av tomter fick vi in kontanter. Vi kunde bo kvar på gården.

Mamma hade ett stort hushåll att sköta och fick efter hand en utsliten höftled. År 1939 fick hon höra att höftleder kunde opereras och bestämde sig för att genomgå operationen. Hon var på sjukhuset i fyra månader och var därefter konvalescent under lång tid. Höftleden hade stelopererats, men en stor fördel var att slippa värk. Under tiden på sjukhuset hade pappa skaffat en bil och mamma fick åka hem i den. Glädjen med bilen blev kortvarig, när kriget bröt ut och bilen fick ställas av.

Under andra världskriget övertogs delar av gården av mobiliserad militär. Så skedde med lidret, flygelbyggnaden och en del av magasinet, som blev logement. Befålet inkvarterades i övervåningen på huvudbyggnaden och glasverandan blev matsal.

Kriget tog slut 1945 och jag gifte mig med Karl Kristiansson 1946. Vi hade träffats på Lillsved folkhögskola 1944. Kalle byggde ett hus till oss på en ekbacke vid Vallentunasjön och till julen 1947 flyttade vi in i Ekhamra som vi kallade stället med lilla Ann-Katrin som föddes i februari samma år. I september 1948 föddes Peter.

Mamma dog i november 1959. Vid bouppteckningen kom min bror Börje via Gustav Nilsson med ett bud på gården på 173 600 kronor. Pappa kom till mig och sade att han vill att

jag och min syster Maj skulle köpa gården. Efter viss betänktid bestämde vi oss och kom med ett bud på 225 000 kronor som godtogs. I augusti 1961 dog pappa.

Den 14 januari 1962 utbröt en brand i huvudbyggnaden. Min syster Maj och hennes son Ivar befann sig på nedervåningen. Kalle och jag var på övervåningen. Då hörde vi ett ljud nerifrån som övergick i ett brus som från ett reoplan. Kalle öppnade dörren mot hallen och möttes av tät rök. Vi förstod att det brann där nere. Vi fick rädda oss ut fönstervägen med hjälp av en el-sladd. Maj och hennes son var då redan ute ur huset. Goda grannar erbjöd oss inkvartering. Därefter flyttade vi in i ett hus i Bällsta.

År 1964 köpte jag min systers del i gården för 125 000 kronor och vi flyttade in i den gamla flygelbyggnaden, som rustades upp med vatten och avlopp, värme och annat. Vi planerade att bygga upp huvudbyggnaden igen och avverkade skog för det ändamålet 1967. En tumör på Kalles njure satte stopp för planerna och efter strålbehandling avled han mot slutet av 1969.

Vid denna tid hade vi båda gårdarna i Grävelsta i arrende som fortsatte ett par år och grödorna såldes. Uthamras jordbruksmark utarrenderades senare till familjen Rick i Kragsta, som har mjölkkor i en modern ladugård. Några åkrar arrenderas av Görel Agri på Grävelsta, som har hästar, och en åker av ett par som har får. Själv brukar jag fyra hektar åker.

1975 sålde jag mark på andra sidan Vallentunasjön vid Uthamrahöjden. För pengarna har jag förbättrat flygelbyggnaden, brygghuset, visthusboden och målat tak och väggar på lidret och ladugården. År 2006 har jag låtit måla bostadshuset. En grannfamilj har tagit hand om stallet och satt det i stånd för sina hästar.

Uthamra gård, oktober 2006. Fotot: Svante Berg

ved en handelsvara för gården. Den behövdes i Stockholm där kriget stoppat tillgången på kol och koks.

Mormor dog i maj 1934. Mormor och morfar hade testamenterat halva gården till mamma och den andra halvan skulle köpas kontant. Det blev ett bekymmer att skaffa fram kontanter. Då var det besvärligare att låna, men de lyckades få någon att gå i borgen. Senare fanns problemet att få pengar till räntor och amorteringar. Genom att få igång försäljningen av tomter fick vi in kontanter. Vi kunde bo kvar på gården.

Mamma hade ett stort hushåll att sköta och fick efter hand en utsliten höftled. År 1939 fick hon höra att höftleder kunde opereras och bestämde sig för att genomgå operationen. Hon var på sjukhuset i fyra månader och var därefter konvalescent under lång tid. Höftleden hade stelopererats, men en stor fördel var att slippa värk. Under tiden på sjukhuset hade pappa skaffat en bil och mamma fick åka hem i den. Glädjen med bilen blev kortvarig, när kriget bröt ut och bilen fick ställas av.

Under andra världskriget övertogs delar av gården av mobiliserad militär. Så skedde med lidret, flygelbyggnaden och en del av magasinet, som blev logement. Befålet inkvarterades i övervåningen på huvudbyggnaden och glasverandan blev matsal.

Kriget tog slut 1945 och jag gifte mig med Karl Kristiansson 1946. Vi hade träffats på Lillsved folkhögskola 1944. Kalle byggde ett hus till oss på en ekbacke vid Vallentunasjön och till julen 1947 flyttade vi in i Ekhamra som vi kallade stället med lilla Ann-Katrin som föddes i februari samma år. I september 1948 föddes Peter.

Mamma dog i november 1959. Vid bouppteckningen kom min bror Börje via Gustav Nilsson med ett bud på gården på 173 600 kronor. Pappa kom till mig och sade att han vill att

jag och min syster Maj skulle köpa gården. Efter viss betänketid bestämde vi oss och kom med ett bud på 225 000 kronor som godtogs. I augusti 1961 dog pappa.

Den 14 januari 1962 utbröt en brand i huvudbyggnaden. Min syster Maj och hennes son Ivar befann sig på nedervåningen. Kalle och jag var på övervåningen. Då hörde vi ett ljud nerifrån som övergick i ett brus som från ett reoplan. Kalle öppnade dörren mot hallen och möttes av tät rök. Vi förstod att det brann där nere. Vi fick rädda oss ut fönstervägen med hjälp av en el-sladd. Maj och hennes son var då redan ute ur huset. Goda grannar erbjöd oss inkvartering. Därefter flyttade vi in i ett hus i Bällsta.

År 1964 köpte jag min systers del i gården för 125 000 kronor och vi flyttade in i den gamla flygelbyggnaden, som rustades upp med vatten och avlopp, värme och annat. Vi planerade att bygga upp huvudbyggnaden igen och avverkade skog för det ändamålet 1967. En tumör på Kalles njure satte stopp för planerna och efter strålbehandling avled han mot slutet av 1969.

Vid denna tid hade vi båda gårdarna i Grävelsta i arrende som fortsatte ett par år och grödorna såldes. Uthamras jordbruksmark utarrenderades senare till familjen Rick i Kragsta, som har mjölkkor i en modern ladugård. Några åkrar arrenderas av Görel Agri på Grävelsta, som har hästar, och en åker av ett par som har får. Själv brukar jag fyra hektar åker.

1975 sålde jag mark på andra sidan Vallentunasjön vid Uthamrahöjden. För pengarna har jag förbättrat flygelbyggnaden, brygghuset, visthusboden och målat tak och väggar på lidret och ladugården. År 2006 har jag låtit måla bostadshuset. En grannfamilj har tagit hand om stallet och satt det i stånd för sina hästar.

Uthamra gård, oktober 2006. Fotot: Svante Berg